

Pillantás a fátyol túoldalára
Longmont, Colorado - 2007. január 7.
(Forrás: http://www.kryon.com/k_chanellongmont07.html)

Üdvözlök kedveseim, Kryon vagyok a mágneses szolgálattól... olyan sok éve mondogatom ezeket a szavakat az Emberi Lényeknek... egy Emberi partner által, akit ebben a pillanatban is Isten szeretete áraszt el.

Az ígéret szerint, melyet az emberiségnek tettem, ameddig lesz fül hogy meghallgasson, addig itt leszek hogy tanítsak. Ami miatt ezeket a dolgokat leginkább említem, az a fátyol és a kettősség miatt van. A dolgok, amikről szólok, ugyanúgy visszahangoznak majd bennetek is. Mert itt most nem sámánizmusról van szó; és nem próféta szól hozzátok. Inkább, egy családtag van itt, aki a ti legjobb barátotok – amikor nem ezen a Földnek nevezett helyen vagytok. Mert olyan sokszor megtettük már ezt az utat, közösen, kedveseim.

Úgy ismertek engem, mint támogató csoportot és tudjátok, ki vagyok. Amikor újra elérkeztek az átmenethez („visszatértek”), találkozni fogunk a fátyol túoldalán... újra. És majd elmondom: „*Isten hozott itthon, bátyám, nővérem. Isten hozott itthon. A munkát jól elvégeztük.*” És majd megérintjük egymást energiáinkkal, mint ahogyan egy Ember ölel át egy másik Embert és akkor majd kinyúlnak és összefonódnak energiáink ebben az ölelésben. Akkor majd újra tudni fogod, ki vagyok és én is újra tudni fogom, hogy te ki vagy. Majdnem olyan lesz, mintha semmi sem változott volna, mióta először elmentél.

Az időtlenség újra a létezésed legfontosabb része lesz. A dimenziókon áthatoló fénylény, aki te vagy, Isten része, aki te vagy, beáramlik, visszatér. És akkor majd azon nyomban elkezdéd felkészíteni a csoportod energiáit arra, hogy még egy kört fussatok a Földön. Mert valójában, még ha azt is hiszed, hogy ez az alkalom az utolsó a számodra, nem így van. Én tudom, mert ismerem az értelem többi részét, ami neked nem áll rendelkezésedre, amíg itt ülsz előttem a 3D-ben, vagy olvasod, illetve hallgatod ezt a szöveget.

Én együtt élek veled, ugye tudod? Amit te Felsőbb-Énednek hívsz... én veled együtt élek. Ugyanúgy az én részem, mint a tiéd. Olyan módon vagyunk összekapcsolva, amit te még elképzelni sem tudsz, olyan kvantum szinten, amely mindannyiunk javát szolgálja. Itt most nem egy felsőbb forrás beszél hozzátok. Ez maga a Forrás. Ez te vagy önmagaddal, egy Emberi Lény hangján keresztül, egy olyan folyamatban, amely nem újdonság már számotokra és amit úgy nevezünk, közvetítés.

A kíséret különböző minden alkalommal, amikor eljövünk és ez tükröződik a ti energiáitokban is. Nem számít, mi a tanítás ezen a napon, nem számít, mit mondunk ma nektek, az egyesülés energiája az, amire hívlak benneteket hogy érezzétek ezekben a pillanatokban. Ez túlmutat a tanításon. Ez én vagyok veletek együtt. Ez Isten energiája. Ez része a DNS-ednek, amely újra vibrálni kezd azáltal, hogy itt ülsz ebben az újfajta energiában. Néhányan majd másként fogjátok érezni magatokat, érzékeitek meghaladják majd a 3D-t és tudni fogjátok, hogy az valóságos.

Mindig vannak, akik azt mondják majd: „*Ezt egy Ember mondja? Ez valóságos? Istenem, adj egy jelet.*” Tőlem kapod meg a jelet: Ülj itt tiszta hittel és várj. Meg fog érinteni. A szíved elkezd majd rezonálni. Lesznek olyan testrészeid, melyek talán még rezegni is kezdenek. Talán nehéz lesz megmozdítanod a vállad, vagy a térdeid, vagy a lábfejed, mivel éppen rajta ülünk. Egy nyomás nehezedik majd rád, ami belső és külső is egyszerre. Elárulom, hogy ez mindenkinél sajátos dolog. Mindenki a saját módján tapasztalja majd. De Isten szeretete tömény és mindig is az volt. Ez az, ami a prófétákat a földre kényszerítette, amikor az angyalok és a szellem előtt álltak. Ez teszi a légzést olyan nehezzé amikor a dimenziókon áthatoló energia jelen van, amikor Isten személyesen szól férfiakhoz és nőkhöz. Ne kezeljétek ezt közönséges dologként.

Amikor magadban üldögélsz és meditálsz és a Szellemhez beszélsz, ezt mondd neki „*Ó, Istenem, hallgass meg. Mondd meg nekem, mi az amit tudnom kell.*” Amikor így teszel, érezd a Szellem töménységét, amiről most beszéllek. Fogadj be mindent, amit csak be lehet fogadni. Lehetséges a váltás, Emberi Lények. Arra buzdítunk, hogy merítkezz bele ebbe a fátyolba úgy, ahogy talán eddig még soha. Imádkozz a hitért, amire szükséged van és érezd Isten szeretetét életedben. Beszélj úgy, ahogy még sohasem beszéltél. Ez talán túl egyszerű számodra? Ha igen, akkor valamit nem jól csinálsz. Rezej együtt ezekkel a dolgokkal, hogy csorogjon a könnyed az élmény örömetől és nem számít mi történik éppen az életedben, nem számít mi az...tanuld meg kinyilvánítani: „*lelkemben minden rendben, mert átmentem a földi bajokon és túlhaladtam őket és egy megszentelt helyen ülök, ami az én helyem. Ez Isten helye mindaddig, amíg mint Emberi Lény itt élek. Ez egyenlőre megfelel nekem.*” Engedd hogy körülöleljenek ezek a szavak. Ezeket a dolgokat a következő lecke miatt mondtam el nektek.

Nincs megfelelő hasonlatom ehhez a tanításhoz, néhányat mégis közzéteszek. Szeretném elmondani, mit kell tudnia az Emberi Lénynek a látnokokról, a médiumokról, a felolvasókról és egyéb prófétákról, akik be tudnak jutni a fátyol mögé és elmondják nektek a jövőt. Én nem vákuumban élek. Én Kryon vagyok. Valóban, tisztában vagyok a földi idővel, vagyis,

tudom mi az, ami átszűrődött. Tudom, természetesen, hogy ez egy új év. A kilences éve (2007). Beszélni fogunk róla nyomban. Hogy mit is jelent ez? Hogy mi fog történni?

Itt ülve, így beszélhetsz: *„Ó Kryon, azért jöttem el ma ide, hogy a közvetítő saját szájából halljam, mi fog történni. Mit várhatunk 2007-ben, 2008-ban és azután?”* Én is tudom, hogy ezek az első közvetített szavak a partnerem által abban az energiában amit ti 2007-nek neveztek. Tehát különleges találkozó ez a mostani ilyen szempontból. Ez az első alkalom ebben az évben, hogy Kryon beszél hozzátok, de figyelmeztetnem kell benneteket: Emberi Lény nem is tudod mit kérsz, amikor tudni akarod a jövőt. Igen egyoldalú módon várod ezt el, mert amivel tisztában vagy, az előtted álló idő egy lineáris csíkja, - egy igen keskeny csík – te pedig azt szeretnéd tudni, mi fog történni az időnek ezen a kis csíkján, amelyet te valóságnak hívsz. Persze nem csak ezt akarod tudni, nem bizonyos lehetőségekről szeretnél hallani. Abszolút dolgokat akarsz. No, nem mindannyian, de elmondok egy példát, hogy az emberek leggyakrabban hogy viselkednek a profétákkal, médiumokkal, amikor elmennek hozzájuk és megkérdezik: *„Azt mondd meg nekem, hogy mi fog történni a jövőben?”* Aztán ott ül az Ember és várakozik.

Az Emberi észlelés elfogultsága

Itt a nap első metaforája a sok közül. Ez majd rávilágít az Ember 3D-s valóságának elfogultságára, hogy mit feltételeztek és hogy gondolkodtok.

Egy asszony elmegy az orvoshoz. És így panaszkodik neki:

„Doktor úr, valami nincs rendben velem. Nem érzem jól magam. Azt szeretném, ha megmondaná, mi bajom van.”

Majd a doktor: *„Rendben van, mondja el a tüneteket.”*

„Gyengébbnek érzem magam, mint általában. Magamra szedtem néhány kilót, ami nagyon nem tetszik. Furcsán érzem magam. Valami bajom van, doktor úr. Mondja meg nekem, hogy mi.”

„Jó, hát akkor végezzünk egy kivizsgálást.” Mondja az orvos.

A nő visszajön a laboratóriumi vizsgálatok után, az orvos megnézi a papírokat és örömmel újságolja, *„Nos, jó híreim vannak az ön számára.”*

Ám az asszony meg sem várja, közbevág, *„Nem akarok jó híreket. Tudni szeretném, mi bajom. Ismerem a testem és tudom, ha valami bajom van. Ha ön nem tudja megmondani, elmegyek máshoz.”*

„Van itt valami, amit tudnia kell, - mondja az orvos – amit talán nem is feltételez.”

Ám a nő ismét csak türelmetlenül közbevág, *„Ha ön nem tudja megmondani mi bajom, már itt sem vagyok.”* És elviharzik. Az orvos asztalán pedig ott fekszik egy papírdarabka arról, hogy a nő terhes.

Ez a tipikus Emberi természet, beleszületve egy háromdimenziós szituációba, ahol elfogult azzal kapcsolatban, amiről azt gondolja, hogy az ő valósága, elzárkózva minden egyéb üzenettől. És ha furcsán érzi magát, a hírek csak rosszak lehetnek, ugye? Ha gyarapszik a súlya, csak rossz hírek lehetnek, ugye? Így hát, kedves Emberi Lény, felteszem neked a kérdést, amikor egy olyan helyre látogatsz, ahol a jövőről fogunk beszélgetni, milyen elfogultságot hozol magaddal? Képes leszel-e megérteni, amit kapsz? Megtiszteled-e bizalmaddal azt, aki átmegy a fátyol túloldalára és visszatérve információt hoz neked? Meg fogod-e azt érteni, amit hoz, vagy más véleményét is kikéred, mert ez nem az, amire számítottál? Tudod, ez a lineáris gondolkodás. *„Kryon, mondd meg nekünk a jövőt,”* mondjátok. És ha ettől a csatornától nem ugyanolyan üzenetet kapsz, mint a másiktól, ilyeneket mondasz: *„Nos, melyiket kéne elhinnem? Mindkettő égi csatorna, ugye?”* Mit fogsz tenni mindezzel? A jövőd, a múltad, a jelened, minden, amit magad előtt látsz, egy keskeny csík – az út, egy keskeny út és rajta csak egyetlen dolognak van hely.

Bejutás a fátyol mögé

Van egy másik történetem számodra. Volt egyszer egy falu. A falu mellett, a dombon túl, ott volt az óceán. Nos, a falubeliek tisztelték az óceánt, mert úgy érezték, az óceán az Isten, mert az volt az eltartójuk. Tudták, hogy a víz valahogy átjön a hegyeken és esőt kapnak belőle, ami neveli a vetést. *„Isten biztos a vízben van,”* mondták. Ebben a faluban nem volt se tó se folyó. Egyedüli dolog, ahol nagy mennyiségű vizet láttak, ez a szent dolog volt, amit óceánnak hívtak és ami itt volt a dombon túl. Nem merészkedtek megérinteni sem, mert – tudjátok -, Isten benne lakott. Senki nem járt arra. Az egy szent terület volt és a történelem folyamán Istent soha senki nem látta.

Így, végül is, ahogy haladt az idő, elküldték a legmagasabb rangú és legjobb szent emberüket, azzal a feladattal, hogy találja meg Istent. Így bocsátották el: *„Szükségünk van arra, hogy elmenj az óceánhoz. Valójában arra van szükség, hogy*

lemerülj a víz alá, amennyire csak tudsz. Aztán mondd el nekünk, mit láttál, mire hasonlít Isten? Tudnunk kell, hogy kicsoda Isten."

A szent ember nagyon félt. Úgy gondolta, ha megérinti a vizet, ő menten elporlad! Soha nem volt még mély vízben. Még azt sem tudta, hogy a víz alatt nem tud lélegezni, persze, erre gyorsan rájött. A szent ember megtette, amit kellett és hitének megfelelően így szólt: *„Édes Istenem, kérek, bocsáss meg nekem, ha a szentség jóváhagyása ellen cselekedtem."* Elvégzett minden szertartást, amiről úgy gondolta, hogy kell és akkor nekivágott... belement a vízbe és olyan mélyre merült, amilyenre csak tudott.

Ez egy idegen környezet volt számára. Nem tudott lélegezni. Nem tudott nagyon sokáig lent maradni. Homályosan látott, amikor kinyitotta a szemét és úgy érezte, hogy elárasztja egy szentséges érzés, hogy szinte remeg. Már alig bírta és tudta, hogy gyorsan vissza kell térnie a felszínre. Kinyitotta a szemét, hogy meglássa Istent és íme... egy halat látott, közvetlen maga előtt!

„Ó, hát itt van!" - mondta magában, *„Itt van hát Isten."* Gyorsan kijött a vízből, levegő után kapkodva, futott ki a partra, keresztül a hegyen, vissza a faluba. Mindannyian visszahőköltek, amikor lerajzolt nekik a homokba egy halat, számunkra ez Isten képmása. Így, ők ezután mindannyian ezt a halat imádták. Végre megtudták, hogy néz ki Isten és boldogok voltak. *„Ez az, ami a fátyolon túl van!"* - mondták. Isten ott él, a víz alatt. Nagy az Isten. És a hal lett az imádatuk szimbóluma.

Nos, nincs ebben egyáltalán semmi rossz. Tudjátok, a 3D-ben szükségük volt valamire, ami majd emlékezteti őket Istenre. Szükségük volt egy háromdimenziós jelképre, amit magukkal tudnak vinni, esetleg bevinni az otthonukba. Minden, ami az isteni dolgokra emlékeztet, az nagyszerű. És ők szerették azt és az segített nekik imádkozni és felidézni Istent.

Az évek múltak és egy fiatalabb szent ember bukkant fel a sorban. Elhatározta, hogy ő is átkel a hegyeken. Ezért így szólt a vénnekhez, *„Meg akarom magamnak nézni Istent, de ehhez szükségem van a ti felhatalmazásotokra."* A legöregebb szent ember, aki elsőnek járt ott, így szólt, *„Csak rajta. Ez egy csodálatos élmény. Remélem olyannak látod Istent, amilyennek én láttam."* És útjára bocsátották.

Az ifjú sámán átkelt a hegyeken és belement a vízbe, épp úgy, ahogy az idősebb tette. Elvégezte azokat a szertartásokat, amelyeket az első szent ember is, majd alámerült és visszatartotta a lélegzetét. Homályosan látott, amikor kinyitotta a szemét... és íme, mit látott... egy nyolclábú polipot! Hát ez nagyon különbözött a haltól!

Így hát, ez a fiatal ember is kibukkant a vízből, rohant a hegyeken keresztül, lerajzolta a falunak és így beszélt, *„Az előttem lévő tévedett! Isten így néz ki."* A falunak pedig fogalma sem volt, mit gondoljon, melyiknek van igaza. Mindketten ugyanazon a helyen jártak. Mindketten lemerültek a víz felszíne alá és mindketten más elmélettel tértek vissza, erősen meggyőződve arról, hogy Isten hogy nézhet ki. *„Nem tudjuk eldönteni, kettőtök közül melyiknek van valóban igaza,"* mondták a falubeliek. *„Egyiknek igaza van, a másiknak nincs."* Igaz is, így jött létre a két egyház... kell-e még többet mondanom?

Valaki, aki nem akart hinni egyiknek sem, elküldött egy harmadik szent embert, hogy hitelesítse a másik kettőt. A víz alatt ez is kinyitotta a szemét... és meglátott egy angolnát! Ő is visszajött és így szólt, *„Ezek mindketten tévedtek."* Megszületett a harmadik vallási szekta.

Ez elég kínos helyzet. Három égi csatorna, három médium, három próféta, három szent ember, mindnyájan ellátogattak a fátyol túlsó oldalára és három fajta információt hoztak magukkal. Ugyanarra a helyre mentek és mindannyian valami mást láttak... ahogy a történet is mutatja. Az indoklás pedig? A hitviláguk egyszerűsége, hogy mit feltételeztek és hogyan látták Isten valóságát. Azt feltételezték, hogy Isten egy teremtmény, van arca és különállóan létezik a 3D-ben, akárcsak ők maguk (egy lény). Így, amikor elértek a fátyol túloldalára és körülnéztek, elkapták az első dolognak a látványát, amit megláttak és beillesztették felfogásukba. Vessetek egy pillantást egyházaitok különállóságára és lineáris voltára, saját kultúrátokban (USA). Amikor 300-tól is több fajta keresztény egyház létezik országokban, láthatjátok, hogyan történhetett. Minden alkalommal, amikor megjelenik egy egyedi látomás, új vallási egység jön létre. Mennyire egyenes vonalú a felfogások!

És, íme, éppen megmutattuk a paradoxont, amivel olyan sok ember találkozik, azokat illetően, akik információt hoznak a fátyol túloldaláról. Ez két fajta látomást foglal magába, a jövőről és ahogy a dolgok most állnak a jelenben. Az egyik nincs feltétlenül összhangban a másikkal, te pedig itt ülsz, ezen az egyirányú pályán, hogy eldöntsd, melyik a helyes, amikor talán mindkettő.

A fátyol túlsó oldala valójában több dimenzió áthatol, telis-teli többszörös, egymás mellett élő valóságok sok-sok formájával. Te viszont azt várod, hogy egyedül *„egy dolgot"* láss, ugye? Úgy érzed, hogy egy Ember alkalmas lehet arra, hogy bejusson a fátyol túlsó oldalára és meglássa, mi van az *„egy dologgal"*, majd visszajön és beszámol róla. Ez

ugyanolyan badarság, mint bemenni egy térkép boltba és kérni az „egy térképet” De az elfogultságod visszatart attól, hogy ezt meglásd.

Íme az igazság ezzel kapcsolatban. A fátyol túlsó oldalán nem létezik idő. Ezt a legnehezebb számodra felfogni. Ezért, itt jön még egy metafora és ezt újra csak olyan módon próbáljuk bemutatni, hogy remélhetőleg egy 3D-s Emberi Lény képes legyen felfogni: Mint közvetítő, vagy látó, ott ülsz egy kör közepén, amelyet úgy hívnak, a fátyol túlsó oldala. Mondjuk egy asztal. Hogy könnyebb legyen. Ott ülsz ennek az asztalnak a közepén, ez egy kerek asztal és ott vannak egy hatalmas összerakós képek a darabjai, mindenfelé körülötted. Amikor megfordítod őket, némelyiken az áll „jövő”, némelyiken „múlt”. Minden egyes darab energiával rendelkezik. Bizonyos módon mind ragyognak és mindhez színek tartoznak, amelyek azt mutatják, hogy létrejöttek (megtörténtek a 3D-ben), vagy nem (a múlt, ami nem történt meg a 3D-ben – a jövő megtörtént a múltban, a múlt megtörtént egy jövőbeli tevékenységben... stb). Hogy még bonyolultabbá tegyük a dolgokat, amikor egy pillanat múlva újra megfordítod őket, már megváltoztak és a feliratuk már más. Ami a jövő volt, most azt olvasod múlt. Érted ezt? Valószínű, hogy nem, úgyhogy erre még visszatérünk később, (Még ebben a közvetítésben) felsorolom majd mindet újra, - miután befejeztem - a meghatározásukkal együtt. Persze, valóban zavarba ejtő egy egyenes pályán haladó teremtménynek, mint az Ember, aki egyedül azt várja, hogy a „jövőnek” nevezett energiát lássa.

Nos, a te feladatod, hogy kiválaszd, melyiket fogod megnézni és melyiket fogod visszahozni a fátyol 3D-s oldalára. Neked kell majd eldönteni, melyik lehet az, amelyik illeszkedik az egyenes pályába, amelyet te valóságodnak nevezel. Melyik felel meg annak, ami be fog következni az egyenes pályán a jövőben? Honnan tudhatod? Egyáltalán, lehetséges-e kiszámítani?

Lepke a lángnak

Ez a kérdés elvisz minket a megértés következő darabjához. Ez lesz a kulcs ahhoz, hogy megértsétek az asztalon elöttetek heverő kirakó darabjait, de most megint egy metaforát fogunk használni és megint csak elmondjuk, hogy mindez az Emberi elfogultságról szól a 3D-ben. Egy 3D-s Emberi Lény elfogultsága, akár mester legyen, akár nem az, a dualitással jár. Ez nagyon fontos. Elmondom azokat a jellemzőket, hogy tekintsetek a jövőre.

Képzeltetek el egy Emberi Lényt, aki a fátyol mögé jut. Ne egy mestert képzeltetek el, hanem egy nagyon fiatal, mindebben teljesen tapasztalatlan embert. Ő viszont tudja, hogy jusson át és ott időzzön és úgy érzi, hogy tisztán lát. Persze, minden fiatal azt gondolja hogy tisztán lát, amíg aztán öregebb nem lesz... és aztán csak nevetnek magukon, amiért így gondolkodtak.

Az előtte lévő új energia eszközei képessé teszik rá, hogy szabadon átjusson a másik oldalra és már ott is van. De ez a képesség nem jár együtt a megértés bölcsességével. Szóval már ott van és körbenéz. Azonnal észrevesz maga előtt egy nagy autópályáját. Autók suhannak el előtte. Az autópálya itt a földi életet jelképezi és a fiatalember is tudja ezt. Elég okos ahhoz, hogy tudja, értelmeznie kell a dolgokat, mivel azok többdimenziósak és nemcsak 3D-sek. Tudja, hogy az autópálya egyenes vonalú, akárcsak ő maga és tudja hogy a Szellem próbálja megmutatni neki a jövőt.

Tehát azonnal észreveszi a legdrámaibb eseményt az autópályán. Tizenöt autó ütközött össze, egy tömegszerencsétlenség. A fiatalember végignézi az egészet... a füstöt, a tüzet, a szomorúságot, a halált, a pusztulást, látja a roncsokat. Amikor tehát visszatér az innenső oldalra, elmondja az egészet: *„Lesz egy nagy tömegszerencsétlenség. Nem tudom pontosan, hogy mikor és hogyan történik majd. Csak azt tudom, hogy meg fog történni. Jó lesz, ha vigyáztok és felkészültök rá. Tisztán láttam mindezt.”*

Most a cselekmény bonyolódni kezd, ahogy mondani szokás. Jön egy másik Ember. De ez az Ember egy mester. Ő már dolgozott a DNS-én és tapasztalatokkal rendelkezik a mesterlét terén. Ő is átmegy a fátyolon és látja az *életnek ezt az autópályáját*. Itt van ugyanaz a pálya. És akkor ő is meglátja! *„Ó, láttátok, hogy majdnem mi történt? – kiált fel – „Ha ott az az Ember nem kanyarodott volna el jobbra, tömegszerencsétlenséget okoz és összeütközött volna tizenöt autó!”* Majd ezekkel a bölcs szavakkal folytatja... elfogultság nélkül: *„Azért vagyok itt, hogy megünnepeljem ami nem történt meg. Elkerültétek a balesetet. Ünnepejütek hát az életet teljességében. Minden ember megmenekült. Adjunk hálát Istennek azért az intuitív kanyarodásért.”* Visszatérve pedig ő is azt mondja a hallgatóságnak. *„Ott voltam és tisztán láttam az egészet. Tiszta az út előttünk.”*

Itt van hát két Emberi Lény egymásnak ellentmondó előítélettel. Egyikük csak a drámát látja és azt hozza vissza magával. És ez történik leggyakrabban, ez a fajta jövendölés jellemző rátok egész életetekben. Amikor egy Ember a fátyol mögé jut és egy angyalt lát, a kezében kétfajta jövővel, biztosan azt választja, amelyikben több a füst és a tűz!

(Nevetés)

A drámát! Mert ez része az emberi természetnek a háromdimenziós világban. Bizonyos szinten, ez az, amire reagáltok. Te is tudod, a média is tudja, hogy ez így van, a földön minden reklámmal foglalkozó szakember tudja. Ez tény.

A mester, aki tapasztaltabb a szépség meglátásában, azt látja, ami nem történt meg, miközben ugyanaz az energia áll rendelkezésére, mint a 3D-s szemlélőnek. Ő mérlegeli a kettőt és arról számol be, amelyiknek nagyobb a valószínűsége, nem pedig amelyiknek nagyobb a füstje. Hát, ti is hasonló dilemmában vagytok, ugye? „Melyik a jó választás?” – teszitek fel a kérdést. „Mit kezdjünk most ezzel az égéssel?”

Akkor elmondom, milyen tehetséggel kell rendelkeznie egy prófétának, egy látónak, a bolygó jövőmondójának. Nem csupán a mesterléttel, nemcsak behangolt DNS-sel, de hosszú évek gondosan kiegyensúlyozott tapasztalatával... elfogultság nélkül jutni a fátyol túloldalára. Visszatérnék most veled az asztal metaforájához. Ott ülsz az asztal közepén. És ott van előtted, látod a bolygó minden potenciálját, múltat és jövőt. Most azt kérdezheted: „Hogy létezik olyan, hogy múltbéli lehetőség?” Azonnal elmagyarázom. De előtte mondd el, te melyiket választanád? Azt, amelyiket a nem megvilágosodott Emberi Lények... a legnagyobb drámát és füstöt? Vagy amelyiket a mester választotta, valamit, ami meg sem történt? Bizonyos módon egyiket sem. Te magadban hordozod a föld energiáját és annak a lehetőségét, hogy meglásd a halat is, a polipot és az angolnát is. Melyiket választani? A bolygó energiája veled van és te hozzáilleszted ezt, a bolygó energiáját az előtted heverő lehetőségek energiájához, bármilyen lehetőségről is legyen szó. A kirakósjáték azon darabját választod majd, amelyiknek a rezgésszáma legközelebb van ahhoz, amivel te rendelkezel, ami tulajdonképpen a Föld rezgésszáma az adott pillanatban.

Ehhez tehetség kell, tapasztalat és gyakorlás. Az emberi elfogultságba vetett bizalom helyett, ez az energia *érzékelése* energiával. Ez annak az érzékelése, amit a föld kínál fel neked, amikor lemerülsz a fátyol túloldalára, hogy hozzáilleszd az ott talált lehetőségekhez. Bármilyennek is érzed a lehetőséget, illeszd hozzá a bolygó energiájához. Amelyik illeszkedik, azzal térj vissza, mert az lesz a legmegfelelőbb arra a napra. Nem igazán tetszik, ugye?

„Kryon, azt mondd, hogy még a legjobb próféták is csak a mai napra tudják megmondani, mi a megfelelő?” Igen, kedveseim, mivel a holnap talán mindent megváltoztat. Mi lesz akkor, ha néhányan a hallgatóságból felébrednek (megvilágosodnak) és fényt kezdenek küldeni egy olyan helyre, ahol azelőtt csak sötétség volt? Mi lesz akkor, ha kollektív váltás és változás következik be, ami az egész bolygót drámaian megváltoztatja? Akkor a holnap már másféle lehetőségeket tartalmazna, mint a mai nap, ugye? Tudjátok, ez azért van, mert rátok van bízva és én ezt már 18 éve mondogatom nektek. Ez Kryon üzenete. Mindig is ez volt.

Nincs ez másképpen, kedveseim, egy mester szintű, világelső tarot-jóssal sem. Gondoljatok egy pillanatra a tarot kártya mechanizmusára. Olyan tudománynak tervezték, hogy együtt rezegjen a te energiáddal és ez alapján iránymutatóként szolgálhasson. Még akkor is, ha csak a tarot-jós az egyetlen, aki megérinti a kártyákat, de te előtte ülsz, vagy intuitíve rád van hangolódva. A te energiád van a kártyákon, függetlenül attól, hogy megérinted őket vagy nem. A kozmikus intelligencia (a forrás) tudja, ki vagy és hogy iránymutatásért jöttél. A jós tehetségét használja, hogy érzékelje a te energiádat és így teszi lehetővé neki, hogy kiterítse a lapokat az asztalon. Ez számodra véletlennek tűnhet, valójában nem az. Amit ilyen módon kapsz, azt úgy neveznék, hogy a kiterített tarot egy tükröződése a te energiádnak. Megmutatja a lehetőségeidet, de csak arra a napra, mivel rendelkeztek a szabad választás erejével. Ugyanígy van ez a bolygóval is. Egyszerű, ugye? Mégis, nehéz egy háromdimenziós elmének.

Nehéz fogalom... a MOST

Tehát, a kirakósjáték darabkái miatt, amelyek ott vannak előttetek azon a „MOST” asztalon és azok miatt, akik már kezdik érteni ezt, hadd magyarázzak meg néhány dimenziókon átívelő kifejezést. Ezek olyan kifejezések, amelyek nem értelmezhetők a 3D-ben.

MEGNYILVÁNULT MÚLT – Olyan valami, ami a ti háromdimenziós idővonalatokon megtörtént, de még mindig magán viseli a változás energiáját. Mert a múltbéli dolgok létrehozhatnak érzelmeket és megoldásokat spirituális fejlődésed során. Tehát, egy elmúlt esemény energiájának még mindig van ereje ahhoz, hogy felkínáljon egy jobb megértést, ezzel megváltoztatva, amit esetleg a jövőben megtennél, mert új, mélyebb bölcsességet biztosít.

NEM-MEGNYILVÁNULT MÚLT – A dolgok, amelyek nem történtek meg a ti 3D-s idővonalatokon, de amelyek hordozzák a lehetőség energiáját, minden esetre. Például, az Armageddon nem következett be, mégis ez egy igen komoly esélyes darabja volt a kirakónak. Ez a darab még mindig ott fekszik, mindazzal a tűzzel, füsttel és realitással, mintha megtörtént volna. Ha képes lenni „meglátogatni” egy ilyen darabkát és belemerülni abba, ami megtörténhetett volna... a saját halálotat is beleértve. Láthatod, habár ez a kis darabka nem vált valóra, még mindig hordoz energiát magában. Olyan fajta energiát, amire sokan még igényt tartanak, habár a ti 3D-s órátokon ennek a lehetősége lejárt.

JÖVŐ AMI MÚLTTÁ VÁLIK – Ez az az eset, ahol egy Emberi Lény lát közeledni egy jövőbeli rezgést és valamit reagál rá. A ti különálló időszalagotokon, a jövő végül is múlttá válik. Így hát, amit ma a földdel teszel, végül majd egy darabkája lesz a múlt puzzle-jának. Mivel a puzzle összes darabja hatással van egymásra (interaktív módon), amikor egyet megváltoztatasz közülük, a többi is átveszi azt a rezgést és megváltozik. Ezek olyan fogalmak, amit nem várunk el tőletek, hogy rögtön meg is értsetek. A legjobb, ha legalább azt megérted, hogy nincs eleve elrendeltség és amit ma teszel, hatással van az összes darabkára.

A MÚLT MEGNYILVÁNULÁSA A JÖVŐBEN – Ez egy olyan rész, ami tulajdonképpen egy megnyilvánult múlt részecske módosulásával keletkezik. Egy jó példa lenne erre az Emberi Lény, aki látja mi történt a 3D-s idővonalon, ami megnyilvánult és emiatt változtat a haladása irányán. Ilyen módon, a múltbeli esemény hatással van a jövő szabad megválasztására, így mindkettő egy új rezgést vesz fel.

Minden darabka folyamatosan változtatja a rezgését és az energiáját, vajon látod-e, hogy teremtéd a jövőd azáltal, amit jelenleg teszel? Nincs semmi, ami teljes lenne. Része vagy a darabkák sokaságának az asztalon. Amikor a közvetítő vagy a médium átmegegy hogy megnézze a darabkákat, kezd-e már érteni, mire is van szüksége? Bölcsességet, elfogulatlanságot igényel és a mesterlét érintését. Így jutunk el néhány egyéb, igen érdekes fogalomhoz, amit esetleg gyakorolhattok, mint a többdimenzióssá válkozás egyik lépcsőfokát: A meg nem történt dolgok ünneplése.

A nem látható dolgok ünneplése, amelyek meg sem történtek!

Engedjétek meg, hogy még egy igen komoly példát hozzak mindahhoz, amiről most beszéltünk. Szeretném, ha valóban nagyon komolyan figyelnétek, mivel vannak itt néhányan a teremben, akik elég idősök ahhoz, hogy beszámoljanak arról, amiről most beszélni fogok. Tudjátok, hogy 1945 és 1989 között, majdnem fél évszázadon keresztül, az Armageddon felé tartottatok? Éveken keresztül, a Föld energiája nem változott... egy régi energia, egy régi ösvény, egy régi lehetőség. Ezek a hidegháború napjai voltak, ahol két nagyhatalmú ország állt egymással szemben egy olyan forgatókönyv szerint, amely létrehozta és támogatta az Armageddon eljövételét. Minden próféta beszámolt erről.

Az egyik ország a Szovjetunió volt, elfoglalt sok más országot és rengeteg fegyvert gyártott ötven éven keresztül. Életfilozófiája nagyon különbözött és emiatt a felfogás miatt hadban állt azzal az országgal, ahol most én beszélek (USA). Ti, akik átéltek a hidegháborút, emlékeztek, hogy milyen hihetetlen emberi erőforrásokat használtak fel minderre, az okozott félelemre, a kémkedésre, az átverésekre, a sok halálesetre. Emlékeztek? Látszólag, két egyenrangú ország állt egymással szemben. Aztán az egyikük kilőtt egy rakétát a világűrbe és ezzel mindent megváltoztatott. A félelem még nagyobbra nőtt. Nyilvánvalóan, erről volt szó. Nagy félelmet eredményezett és létrehozott egy fajt, egyre nagyobb rakétákkal. A nagy félelem nehéz időszaka volt ez. Gondolkodjatok el ezen egy pillanatra, hiszen néhányan közületek az életetek nagy részét ebben az energiában töltöttétek.

Azért beszélek erről, mert a forgatókönyv szerint ez volt a kezdete annak a folyamatnak, ami az Armageddonhoz vezetett volna, ahogy ezt megjövendölték az Írások is és a Nostradamus nevű pap is. Ő látta is. De, sokan látták még, rajta kívül, akik között bennszülöttek is voltak és belefoglalták azt a saját jövőjövendöléseikbe, arról, hogy mi lesz a 2000-2001-es évben. Sokan érezték úgy, hogy „túl gyorsan fut a kocsi és túl régen” ahhoz, hogy valaha is meg lehessen változtatni egy ilyen nagy dolgot.

Amikor bekövetkezett a Harmonikus Konvergencia, kollektíven eldöntöttétek, hogy ez nem történhet meg ezen a bolygón. Ez emberek döntése volt, spirituális szinten, hogy ez a majdnem fél évszázados folyamat, amelyben két nagyhatalom szerepelt, szertefoszlott. Két évvel a Harmonikus Konvergenciát követően, miután meghoztátok a döntést, a Szovjetunió összeomlott. Összeomlott, mert az orosz nép tudatossága nem támogatta tovább. Szétesett, köszönhetően azoknak, akik kijelentették: „Soha többé, nincs tovább.”

Az elgondolhatatlan megtörtént! Egyik próféta sem említette ezt, hiszen elgondolhatatlan volt, lehetetlen és nem a 3D keretein belül történt. Ha valaki mondta volna, hogy ez a nagyhatalmú ország egyszerre csak megszűnik működni, hittetek volna neki? A ti életetekben ez volt a legnagyobb esemény, ami valaha is megtörtént. Egy korszak. Nos, majdnem fél évszázadnyi baj, félelem és aggodás lett eltörölve. Rendben van, Emberek, hol az emlékmű? Hol van a planetáris emléképület? Nem kellett volna a Földnek összefogni ebből az alkalomból és építeni valamit? Nem kellett volna összeállítani néhány elismerő sort, talán...? Mindenki arra vár, hogy kifejezze háláját azért, hogy megakadályozták a Föld pusztulását... hogy ünnepeljenek és hálát adjanak az „Elmaradt Armageddonért” Ha akkor még nem élte, nem tudsz a megoldhatatlan problémáról... A Gonosz Birodalmának nevezett ország összeomlott, szinte máról-holnapra. Hol van hát az emlékmű?

Azt fogjátok mondani: „Nos, nincs ilyen.” Erre emlékeztetek benneteket, hogy az Emberi Lények emlékműveket emelnek a drámáknak... a háborúk végének, a tömegszerencsétlenségnek és rombolásoknak. Megemlékeztek a szörnyűségekről, de amikor azokról az eseményekről van szó, amelyek nem történtek meg, hallgattok, némák maradtok. Nem úgy tekintetek rájuk, mint a megtörtént dolgokra. Ezért kedveseim, felhívom a figyelmeteket, ez egy olyan dolog, amit helyre kell igazítani a felfogásokban.

A saját halálod

El kell, hogy mondjam, kedves Emberi Lény, hogy nincs meghatározott időpontja a halálodnak. Senki nem tudja rólad, mikor fogsz kijelentkezni. Egyedül te fogod megérteni és tudni, mikor van vége ennek az Emberi életednek. Ennyire nagy hatalmad van a saját életed felett. És még ez akkor is igaz, ha azt mondod: „De nekem van egy komoly betegségem, Kryon. Ez ellen bizonyára nem tudok semmit tenni.” De igen, tudsz. És mindened megvan ahhoz, hogy megszabadulhass

tőle. Az összes isteni eredetű dolog benned, az élet és a halál összes választási lehetősége, a DNS-edben van, kedves Emberi Lény. Szokj hozzá ehhez a gondolathoz. Irányíthatod a dolgokat, mindig is megtehetted. Egy régi energia készletet arra, hogy mindezekben kételkedj, de ebben az új energiában, mindez arra vár, hogy használd.

Tehát, kedveseim, ezután meg fogjátok-e ünnepelni a dolgokat, amik nem történtek meg? Több, mint húszan vannak itt a teremben, akiknek volt valamilyen halált okozó körülmény az életében, amikor erre a bolygóra érkezett, de mind elkerülte, a spirituális szabad választás segítségével. Ez nem eleve elrendelés, hanem inkább fogékonyság. Az iránt, amit előre eltervezte magadnak, amikor idejöttél, amit többen „szerződésnek” neveztek. Ezt a tervet kerülték meg a szabad akarat által, hogy megváltoztassák. Ez azért történt, mert amit itt találtak, amíg itt voltak, megváltoztatta őket. Építettél-e emlékművet az után az autóbaleset után, amelyben majdnem meghaltál? Van-e tudomásod róla, mikor volt ez az időpont egyáltalán? Van, aki tudja. Van, aki még álmodott is róla. Van, aki éppen hogy megmenekült a haláltól és tudja is mikor volt ez. Talán ilyeneket mondtatok: *„Ó, biztos hogy örülök, hogy ezt megúsztam.”* De több kell ennél. Emléket kellett volna állítanod!

2007–2008

Most itt ültök a 2007-es év kezdetén és azt várjátok ettől az entitástól, hogy mondja el nektek, mi fog ezután történni? Tehát a jövőről szeretnétek tudni, ugye? Rendben, használjuk azt a módszert, amit már bemutattam nektek. Hallgassátok: kétezer hét a kilences éve (2+0+0+7=9). Ez a lehetőség éve, mert a kilences energiája a beteljesülésről, a befejezésről szól. Emlékeztek a történetre az állapotos nővel, aki azt gondolta valami baj van vele? Sokan vannak, akik nem értik, mi a *beteljesülés*. Minek a *beteljesülése*? *„Jaj ne, meg fogok halni. Ez azt jelenti, hogy beteljesítettem az életem és ez azt jelenti, meg fogok halni. Ez a beteljesülés, ugye, Kryon?”* Aztán lesznek olyanok is, akik azt mondják: *„Nos, mondd meg, milyen rossz dolgok fognak még történni velünk?”* Az emberi elfogultság azt olvassa ki a lehetőségek szövegéből, amit hallani akar.

Mi van akkor, ha ez egy háború befejeződését jelenti? Mi van, ha ez egy gondolkodásmód befejezését jelenti, ami most összejön és békét hoz számokra? Mi van akkor, ha ez egy szerelmi viszály befejezését jelenti, ami után visszatér a családi béke? Mi van, ha ez valakinek a rossz szokásoktól való megszabadulásának a beteljesülése? Ha a gyermekeid befejezik a drog használatát? Ha ez a befejezése olyan dolgoknak, amelyeket már be kell fejezni? Ez ennek az éve és ha most azt kérdezed, mi fog történni a kormányzattal és a körülötted élőkkel, azt fogom mondani, nézz csak magadra! Mert ahogy éled az életed, az fogja meghatározni a történet többi részét.

Bármilyen emberiségnek be kell fejeznie, ez az év arra való. A numerológiától megkapod hozzá az energia eszközöket. Ezek elérhetőek számotokra segítő pontokként. 2007 az év és a számjegy. Aztán, mi történik akkor, ha kilencet még két kilencessel megtoldod? 2007. Szeptember egyik napja erre jó példa (9-9-9 így, bár nem feltétlenül kell, hogy szeptember kilencedike legyen, lehet 9-dike, 18-dika vagy 27-dike... mindegyik „kilences” dátum). *„Kryon, valami történni fog 2007. szeptemberében?”* Valóban, az esély fennáll és úgy tekintetek erre, mint egy csodálatos dologra. Mi lenne, ha ez az ENSZ-ben történne, ott ahol én és a partnerem újra és újra megjelenhettünk, hogy ünnepeljük mindazt, amit az Ember az Emberért tesz... hogy megünnepeljük azokat, akik falusi gyermekeket mentettek meg, azáltal, hogy tiszta vízhez és táplálékhoz juttatták őket, megszabadítva őket ezzel a betegségektől? Sokan nem szentelnek nagy figyelmet mindennek, hiszen mindehhez nem volt szükség a fegyverek erejére – csak munkára és szabad döntésre, hogy megtegyék.

Úgy tekintetek a 2007-es évre, mint a dolgok összefoglalójára, hogy mi is fog történni 2008-ban. Nos, erről már beszéltem ezelőtt. Nagy lehetőségeket rejt magában 2008 energiája. És amikor kitergetitek magatok előtt az összes lehetőséget, elárulom, a 2008-as darabok ragyognak. A te energiád számára sokkal fényesebben ragyognak, mint a 2007-es darabkái. 2007 olyan, mint egy mindenre használható év: megvalósítás és felelősség. Mindazok a dolgok, amelyekről nem akartok hallani, magatokkal viszitek az „1”-es évébe (2008-ba).

2008 magában hordozza a nagymértékű újakezdés lehetőségét. Bár lesznek olyanok, akik azt mondják: *„Igen, ez a vég kezdete lesz!”* (nevetés) Kedveseim, ha ez az, amerre tartani szeretnétek, hát legyen úgy. De a lehetőség a következő: ez lesz a kezdete mindannak, amit le kell tisztázni 2012-re. Négy évetek marad minderre a 3D-s idővonalon.

Néhány évvel ezelőtt Tel Aviv-ban álltunk egy emelvényen, partnerem és én. Partnerem át kellett, hogy adjon az ott lévő izraelieknek egy közvetített üzenetet, hogy 2008 a lehetőségek éve lesz számukra. A lehetőség még mindig adott, hogy elkezdődik egy tudatos folyamat, melynek eredményeként megteremtődik a végső megoldás struktúrája, köztük és a szomszédaik között, oly módon, ami sok elkövetkező nemzedék sorsát meghatározza. Ő, nem lesznek még egymást szerető izraeliek és palesztinok 2008-ra. Isten malmai lassan örölnék. De lehet, hogy ez a kezdete egy olyan bölcs struktúrának, amely létrejött, hogy két generáción belül még kereskedni is fognak egymással.

Tehát azt kérdezem tőletek, a hidegháborús generáció teremtményeitől, mi is volt az, amit lehetetlennek éreztél? Ha 1960-ban megkérdeztem volna, milyen lesz majd a jövő? Ha akkor elmondtam volna, hogy a Szovjetunió megszűnik létezni, azt válaszoltátok volna, hogy ehhez túl sok a félelem? Vagy talán, túl nagy a hatalom? Vagy túl nagy a

felépítmény? Túl sok a történelem? Nos, megtörtént, nem igaz? Mégpedig háború nélkül. Megtörtént, mert a tudatosságok megváltozott!

Tehát, 2007 lesz a befejeződése a régi szokásoknak és megújulása mindazoknak, amelyek által új világnézet alakul ki a bolygón. Hány percet küldöd a fényt naponta a bolygó egyéb helyeire? Mit gondolsz, miért vagy még mindig itt? Talán újra kellene értékelned bizonyos dolgokat. Ilyeneket kérdezel: „*Talán túl sok a gyűlölet?*” Azt akarod mondani, hogy a századok megmutatták, hogy itt béke nem létezhet? Jusson csak eszetekbe a Harmonikus Konvergencia története... vagy ott akartok dagonyáztatni a 3D-ben és újra óvóhelyet építeni a közelgő világvége miatt? Hát nem látod, hogy ez ugyanannak a félelem-energiának az ismétlése volna?

Ha mégis ezt fogjátok tenni, miért nem értékelitek újra, hogy mennyire szeret benneteket ez az Univerzum? A fátyol túloldalán nincs se hal, se polip, se angolna. A fátyol túloldalán a családok van, amely annyira szeret titeket és tudják, kik vagytok valójában és hogy együtt dolgoztok a családdal azon, hogy újrendezétek ennek a bolygónak az energiáit. Ebben a teremben itt vannak mindazok, akik fényt küldenek minden nap, együtt dolgoznak a bennszülöttekkel, együtt dolgoznak a bolygó bölcsességével, dolgoznak a gyógyító energiákkal, kristályokkal – tudjuk, kik vagytok!

Kívül az időn és téren, ti úgy tűnik, ott heverték az én asztalomon, mint lehetőség. Ott látlak benneteket csücsülni: hallgatjátok és olvassátok ezt az üzenetet. Ti vagytok a mindene, ennek a bolygónak. Tudjátok ezt? A bennetek lévő Isten a Földi béke lehetősége. Engedjétek ezt az üzenetet visszhangozni magatokban, hogy eljusson azokhoz az ezrekhez, akik ránk szánnak két percet minden nap, hogy küldjék a fényt. Kevesebb, mint egy százaléknak a fele kell, hogy felébredjen a Föld lakosságából és tegye értetek ezeket a dolgokat, hogy béke legyen az elkövetkező generációk számára – számodra, a gyermekeid számára és az unokáid számára. Erre képes a tudatosság és mint bizonyíték... már volt alkalmad látni életed során. Nos... ideje újra megtenni. Ideje ünnepelni ezt a kihívást és elmondani „*Ez összhangban van a lelkeimmel.*” Áldottak, akik itt vannak és áldottak, akik hallják és olvassák ezt az üzenetet.

És ez így van.

Kryon